κατάλυμα, γιατί ύπαρχουν οι καλά 10 κατοίκους
και ένας καφενές, το χωριό έχει φωτιά τις νύχτες
και ήσυχη περιοχή. Αρκετοί από εδώ έχουν φύγει
για Αθήνα και δουλεύουν σε ξενοδοχεία και
καφενεία. Ο Γιάννης μου είναι ένας χαρακτη-
ριστικός δημοσιογράφος και έχει ένα τρόπο
να μιλά, σε κάνει και γελάς συνέχεια και
ταυτόχρονα σε κάνει να σκέφτεσαι. Μου έδωσε
μια κάρτα του και μου είπε να τον επισκεφτώ
όταν θα πάω στην Αθήνα. Η Ελένη είναι
μια κοπέλα γύρω στα 25 χρόνια, πολύ όμορφη
και ευγενική. Μου έδωσε ένα μεγάλο πιάτο
φαγητό και μου είπε ότι είναι φτιαγμένο
από τη μητέρα της. Ήταν πολύ νόστιμο.
Μετά το φαγητό ο Γιάννης μου πρότεινε
να πάμε μια βόλτα στο χωριό. Περπατήσαμε
για περίπου μισή ώρα και είδαμε πολλά
ενδιαφέροντα πράγματα. Η εκκλησία του
χωριού είναι πολύ παλιά, χτισμένη τον
17ο αιώνα. Το εσωτερικό της είναι
διακοσμημένο με τοιχογραφίες που
δυστυχώς έχουν αρχίσει να φθείρονται
από την υγρασία. Ο παπάς του χωριού,
ο πατήρ Αθανάσιος, μας άνοιξε την
πόρτα και μας ξενάγησε για λίγη ώρα.
Μου είπε ότι προσπαθούν να βρουν
χρήματα για να κάνουν εργασίες
συντήρησης, αλλά είναι δύσκολο.
Το απόγευμα επιστρέψαμε στο σπίτι
του Γιάννη και η γυναίκα του, η
Μαρία, είχε ετοιμάσει καφέ και
γλυκά. Περάσαμε πολύ ωραία μαζί
τους, μιλήσαμε για πολλά πράγματα,
για τη ζωή στο χωριό, για τη δουλειά
μου, για τα σχέδιά μου. Μου είπαν
ότι θα πρέπει να ξαναέρθω το καλοκαίρι
γιατί τότε γίνεται το πανηγύρι του
χωριού και θα είναι πολύ ωραία.
Σκέφτομαι σοβαρά να το κάνω.
Αύριο θα πάω στο Μοναστήρι
της Παναγίας, που είναι λίγο πιο
μακριά, γύρω στα 15 χιλιόμετρα.
Ο δρόμος λένε ότι είναι καλός,
αλλά θα πρέπει να προσέχω
γιατί υπάρχουν κάποιες στροφές
με γκρεμό. Ο Γιάννης μου είπε
ότι ο παπάς εκεί είναι πολύ
φιλόξενος και ότι θα μου δείξει
όλα τα κειμήλια του μοναστηριού.
Ελπίζω να μη βρέξει, γιατί
προβλέπουν καταιγίδες για το
απόγευμα. Θα δούμε.

διορίσουν, χάρηκαν πολύ που με είδαν και
αποφάσισα τελικά να μείνω δύο μέρες
παραπάνω. Το πρωί πήγα στο μοναστήρι
με το αυτοκίνητο του Γιάννη. Ο δρόμος
ήταν πράγματι καλός, αλλά στενός
και με απότομες στροφές. Ο παπα-
Αθανάσιος με περίμενε στην πόρτα
και με καλωσόρισε. Μου έδειξε
όλα τα κειμήλια του μοναστηριού,
τα χειρόγραφα, τα παλιά βιβλία,
τις εικόνες. Μου είπε ότι το
μοναστήρι ιδρύθηκε τον 16ο αιώνα
και ότι κάποτε ζούσαν εκεί πολλοί
μοναχοί. Σήμερα είναι μόνο τρεις.
Ο ίδιος, ο γέρο-Νικόδημος και ένας
νεαρός δόκιμος. Μου είπε ότι
περιμένουν κάποιους ανθρώπους
από την Αθήνα που θα έρθουν
να κάνουν μια καταγραφή των
χειρογράφων και των παλιών
βιβλίων. Μου φάνηκε πολύ
ενδιαφέρον. Μου έδωσε επίσης
ένα μικρό δώρο, ένα μικρό
εικονίσμα της Παναγίας, που
μου είπε ότι το έφτιαξε ένας
μοναχός πριν από πολλά χρόνια.
Το κράτησα σαν ενθύμιο.
Το μεσημέρι γύρισα στο χωριό
και έφαγα στο καφενείο του
Γιάννη. Ο καφενές είναι το
κέντρο της κοινωνικής ζωής
του χωριού. Εκεί μαζεύονται
όλοι οι άντρες για να πιουν
καφέ, να παίξουν τάβλι και
να κουβεντιάσουν. Μου έκανε
εντύπωση που όλοι με
καλωσόρισαν σαν να με
ήξεραν χρόνια. Ίσως επειδή
είμαι ο μόνος ξένος που
έρχεται εδώ τον χειμώνα.
Το απόγευμα θα γράψω
κάποιες σημειώσεις για
το μοναστήρι και θα
προετοιμάσω τα πράγματά
μου για την επιστροφή.
Αύριο το πρωί φεύγω
νωρίς για Αθήνα.